

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24CoCsp/18/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120208524
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Dudášová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:6120208524.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Andrea Dudášová a sudkýň: JUDr. Ľubica Spálová a JUDr. Eva Behranová, v právnej veci žalobcu: Orange Slovensko, a.s., so sídlom Metodova 8, Bratislava, IČO: 35 697 270, zastúpeného splnomocnencom: Advokátska kancelária Mikáči s.r.o., so sídlom Prievozska 4, Bratislava, proti žalovanej: R. T., narodená XX.XX.XXXX, bytom S. XXX/XX, N., o zaplatenie 353,49 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti výroku II. rozsudku Okresného súdu Skalica č. k. 3Csp/71/2020-62 zo dňa 02.02.2021, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom zamietajúcom výroku II. a v závislom výroku III. o náhrade trov prvoinštančného konania **p o t v r d z u j e .**

II. Žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Rozsudkom označeným v záhlaví súd prvej inštancie výrokom I. žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 257,16 eur s 5% úrokom z omeškania ročne od 02.09.2018 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku, výrokom II. žalobu vo zvyšku zmluvnej pokuty zamietol, výrokom III. priznal žalobcovi proti žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 45,50% s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

2. Rozsudok označený v záhlaví súd prvej inštancie odôvodnil právne aplikáciou ust. § 43 ods. 1 a 12, § 44 ods. 1 zákona č. 351/2011 o elektronických komunikáciách, § 52 ods. 1 až 4, § 488, § 489, § 517 ods. 1 a 2, § 544 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, § 219 ods. 3, § 255 ods. 2, § 262 ods. 1, 2, § 297 písm. b) Civilného sporového poriadku.

3. Vecne argumentoval súd prvej inštancie tým, že žalovaná nevyužila možnosť vo veci sa vyjadriť a preto skutkové tvrdenia žalobcu obsiahnuté v žalobe neboli sporné. Žalobca uzavrel so žalovanou dňa 03.08.2017 Zmluvu o poskytovaní verejných služieb č. A11179667 (ďalej len „Zmluva č. A11179667“), predmetom ktorej bolo poskytovanie účastníckeho programu Mobilný internet Premium na telefónnom čísle XXXXXXXXXX a Zmluvu o poskytovaní verejných služieb č. A11179543 (ďalej len „Zmluva č. A11179543“), predmetom ktorej bolo poskytovanie účastníckeho programu Go Europe 10 eur na telefónnom čísle XXXXXXXXXX. Dodatkom k Zmluve č. A11179667 sa žalobca zaviazal žalovanej aktívovať dátový účastnícky program a poskytnúť dodatočnú zľavu vo výške 96 eur na kúpu koncového telekomunikačného zariadenia. Dodatkom k Zmluve č. A11179543 bol žalovanej odpredaný mobilný telefón Samsung Galaxy J3 2016 Black za kúpnu cenu 39 eur s tým, že účastník si je vedomý, že bežná maloobchodná cena MT bez zľavy je 175 eur. Žalobca a žalovaná uzatvorili dňa 03.08.2017 Dohodu o splátkach, predmetom ktorej bola dohoda o splátkach kúpnej ceny za zariadenie Samsung

Galaxy J3 2016 Black. Z obsahu obidvoch zmlúv a ich dodatkov vyplýva, že text zmlúv a dodatky k zmlúvam boli vopred pripravené dodávateľom pre neurčitý počet budúcich spotrebiteľov, zmluva bola pripravená vopred v podobe predbežne formulovanej tzv. typovej resp. štandardnej zmluvy. Dôkazné bremeno preukázať, že dojednanie o zmluvnej pokute bolo individuálne dohodnuté, bolo na žalobcovi ako dodávateľovi, čo v konaní nepreukázal. Súd prvej inštancie uzavrel, že predmetná zmluvná podmienka nebola individuálne dojednaná. Žalobca cenu poskytnutých služieb žalovanej riadne fakturoval. Žalovaná tým, že neuhradila cenu za služby poskytnuté žalobcom riadne v dátume splatnosti, porušila svoj záväzok vyplývajúci z vyššie uvedených zmlúv vrátane dodatkov a preto súd prvej inštancie žalobe v tejto časti vyhovel. Súd prvej inštancie žalobcovi priznal nárok aj na zaplatenie sumy vo výške 25,50 eur v zmysle dohody o splátkach zo dňa 03.08.2017 z dôvodu, že žalovaná nedodržala čl. 1 bod. 1.1 dohody a nezaplatila žalobcovi sumu 25,50 eur, t.j. 17 splátok vo výške 1,50 eur. Žalobca si uplatnil zmluvnú pokutu vo výške 27,32 eur v zmysle bodu 2.5 dodatku k Zmluve č. A 11179543. V uvedenom ustanovení dodatku bola dohodnutá zmluvná pokuta v sume 38,57 eur. Žalobca si uplatnil aj zmluvnú pokutu vo výške 69,01 eur. Nárok na zmluvnú pokutu žalobca odôvodnil tým, že žalovaná má nárok na poskytnutie zľavy z mesačného poplatku. V bode 2.2 bola dohodnutá zmluvná pokuta v sume 97,43 eur pre prípad omeškania s platením za dohodnuté služby, ako aj pre prípad porušenia povinnosti účastníka zotrvať v zmluvnom vzťahu. Žalobca v žalobe výslovne odvodzoval svoj nárok na zmluvnú pokutu zo skutočnosti, že žalovaná nezaplatila včas cenu služieb, netvrdí, že by žalovaná nezotrvala v právnom vzťahu. Vzhľadom na takéto skutkové vymedzenie žaloby, sa súd prvej inštancie zaoberal primeranosťou zmluvnej pokuty, len pre tento prípad. Mobilné zariadenie resp. poskytnutie zľavy z mesačného programu boli žalovanej poskytované za zľavnenú cenu len z jediného dôvodu a to, že na seba žalovaná prevzala záväzok viazanosti. Zo žaloby, ale ani z písomných dôkazov predložených žalobcom nevyplýva, že by žalovaná porušila záväzok viazanosti, ako podmienku poskytnutia zľavy. Ak teda zmluvná pokuta žalobcu bola dojednaná aj pre iný prípad, ako pre prípad nedodržania doby viazanosti bolo potrebné posúdiť primeranosť výšky zmluvnej pokuty k závažnosti porušovanej povinnosti, vzhľadom k tomu, že pri inom porušení zmluvy nedochádza k tak závažným dôsledkom ako je to pri nedodržaní doby viazanosti a ukončení zmluvy. Ak dôjde k zániku zmluvy, zaniká doba viazanosti a žalobca tak nemá iný prostriedok na kompenzáciu poskytnutej zľavy než zmluvnú pokutu. Porušenie povinnosti účastníka platiť za poskytnuté služby samo osebe tento hospodársky model žalobcu nenarušuje, aby to znamenalo potrebu kompenzovať celú zľavu z ceny el. komunikačného zariadenia zmluvnou pokutou. Škoda žalobcovi vznikla v sume 231,66 eur za neuhradené služby. Žiadna iná škoda žalobcovi nevznikla, ani ju neuvádzal a nedokladoval. Z ustanovení o zmluvnej pokutej (v obidvoch dodatkoch upravené rovnako) je zrejmé, že povinnosť zaplatiť zmluvnú pokutu vzniká už v tom momente, kedy účastník nezaplatí riadne a včas, bez ohľadu na následky. V tomto konkrétnom prípade vznikol žalobcovi nárok na zmluvnú pokutu vo výške 96,33 eur už porušením povinnosti uhradiť sumu 3,79 eur fakturovanú faktúrou č. 2434183020 splatnú 23.03.2018. Z uvedených dôvodov tak výška zmluvnej pokuty nemôže byť považovaná za primeranú, ak porušenie zmluvy a dodatku spočíva len v tom, že účastník počas jej trvania poruší svoju platobnú povinnosť podľa zmluvy a dodatku, bez ohľadu na dobu, po ktorú je účastník v omeškaní a bez ohľadu na výšku sumy omeškania, a pritom súčasne nedôjde k ukončeniu zmluvy, teda nedôjde k naplneniu účelu, ktorý sa sleduje takto určenou výškou zmluvnej pokuty. Ustanovenia dodatkov tak spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech účastníka (spotrebiteľa) tým, že od spotrebiteľa vyžaduje zaplatenie neprímerane vysokej sumy ako sankcie, v dôsledku čoho ide o neprijateľnú podmienku v zmysle § 53 ods. 1 a ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka, ktorá je podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatná. Neplatnosť má za následok, že nie je možné využiť ani moderačné právo. Súd prvej inštancie žalobu v časti o zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 96,33 eur zamietol, vrátane akcesorického nároku na úroky z omeškania. Poukázal pritom aj na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 25Co/61/2018 zo dňa 26.03.2019 a Krajského súdu v Prešove sp. zn. 8Co/145/2015 zo dňa 25. 01. 2016.

4. Vo vzťahu k výroku o nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie vecne argumentoval tým, že v časti úspešnému žalobcovi v konaní priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 45,50% z celkových trov konania s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením. Žalobca žiadal zaplatiť sumu 353,49 eur, súd prvej inštancie mu priznal sumu 257,16 eur, čo predstavuje úspech žalobcu 72,75%. Úspech žalovanej bol 27,25% a čistý úspech žalobcu je potom 45,50%.

5. Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie vo výroku II. podal odvolanie žalobca z dôvodov podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. b), f) Civilného sporového poriadku. Dôvodil tým, že súd prvej inštancie vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania, pričom žalovaná sa k žalobe nevyjadrila. Mal za to, že súd prvej inštancie nemohol prezentovať stranám sporu, ktoré skutkové tvrdenia považuje za nesporné, nesplnil si povinnosti v zmysle ustanovenia § 181 ods. 2 Civilného sporového poriadku a týmto nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Namietal, že žalobcovi nebolo umožnené oboznámiť sa s názorom súdu a prípadnými nejasnosťami ohľadom žalobcom uplatňovaného nároku, ani predložiť ďalšie dôkazy na podporu svojich tvrdení a prípadné odstránenie pochybností súdu. Ďalej argumentoval tým, že jasne a zrozumiteľne uviedol, že pri uzavretí dodatku poskytol žalovanej ako účastníkovi telekomunikačnej služby zvýhodnenie spočívajúce v poskytnutí zľavy z hodnoty mobilného telefónu. Žalovaná mala možnosť voľby, či si kúpi mobilný telefón za riadnu maloobchodnú cenu bez akýchkoľvek ďalších záväzkov, alebo si kúpi mobilný telefón za zníženú cenu, teda so zľavou z kúpnej ceny na základe dodatku a po dohodnutú dobu zotrvá v zmluvnom vzťahu so žalobcom ako aktívny užívateľ služieb a bude platiť riadne a včas ceny za poskytnuté telekomunikačné služby. V dodatku, z ktorého nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty si žalobca v tomto konaní uplatňuje, je časový aspekt porušenia zmluvných povinností zohľadnený. Žalovaná nebola žiadnym spôsobom povinná, ani žalobcom nútená uzatvoriť dodatok k zmluve. Poskytnutie mobilného telefónu za zľavnenú cenu bolo vo vzájomnom vzťahu medzi žalobcom a žalovanou kompenzované vernosťou žalovanej ako zákazníka. Žalobca mal za to, že dojednanie zmluvnej pokuty, ako aj jej výšky, nemohlo spôsobiť nerovnováhu medzi účastníkmi zmluvného vzťahu. Súd prvej inštancie sa pritom vôbec nezaoberal skutočnosťou, že mobilný telefón si mohla žalovaná kúpiť za riadnu maloobchodnú cenu bez hrozby sankcie za nedodržanie zmluvných povinností, že dohodnutá zmluvná pokuta neprevyšovala výšku poskytnutej zľavy z kúpnej ceny mobilného telefónu, a že zohľadňovala časový úsek po ktorý si žalovaná svoje zmluvné povinnosti plnila. Žalobca poukázal v tejto súvislosti na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo 172/2007 a rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 5Co/35/2018 zo dňa 26.06.2018. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti a v časti náhrady trov konania zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

6. K odvolaniu žalobcu sa žalovaná nevyjadrila.

7. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 Civilného sporového poriadku), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 Civilného sporového poriadku), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 365 Civilného sporového poriadku) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. b), f) Civilného sporového poriadku), preskúmal rozsudok v napadnutých výrokoch v medziach daných rozsahom (§ 379 Civilného sporového poriadku) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku), súc pritom viazaný skutkovým stavom, ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 Civilného sporového poriadku), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku a contrario), keď deň verejného vyhlásenia rozsudku bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a webovej stránke odvolacieho súdu (§ 219 ods. 3 v spojení s § 378 ods. 1 Civilného sporového poriadku) a dospel k záveru, že boli splnené podmienky pre potvrdenie rozsudku súdu prvej inštancie v napadnutom zamietajúcom výroku II. (§ 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

8. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu, s poukazom na rozsah odvolania a žalobcom uplatnenú odvolaciu argumentáciu, bolo posúdiť, či súd prvej inštancie správne vo výroku II. vo zvyšku (v časti zaplatenia zmluvnej pokuty vo výške 96,33 eur aj s úrokom z omeškania) žalobu zamietol a závisle od toho i správnosť rozhodnutia o priznaní pomernej náhrady trov konania žalovanej v rozsahu 45,50% vo výroku III. Keďže voči výroku I., ktorým bolo žalobe čiastočne vyhovievané, odvolanie podané nebolo, v tejto časti rozsudok nadobudol právoplatnosť a nebol predmetom odvolacieho prieskumu.

9. Odvolací súd v zmysle ustanovení § 379 a § 380 Civilného sporového poriadku viazaný rozsahom a dôvodmi odvolaní sa plne stotožnil s rozsudkom súdu prvej inštancie v zamietajúcom výroku, keďže jeho argumentácia bola vecne správna, objektívna, presvedčivá a v neposlednom rade v súlade s

ustálenou rozhodovacou praxou, pričom rozhodnutia súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu nie je možné posudzovať izolovane, pretože prvoinštančné a odvolacie konanie tvoria jeden celok.

10. Pretože odvolací súd preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobcom tvrdeného nároku, ktorý vo vyčerpávajúcom rozsahu vykonal dokazovanie potrebné na posúdenie uplatneného nároku na zaplatenie zmluvných pokút, výsledky dokazovania jednotlivito i vo vzájomných súvislostiach dôkladne a správne vyhodnotil, pričom i podľa odvolacieho súdu dospel k správnym skutkovým zisteniam, a pretože v celom rozsahu zdieľa i jeho právny záver vo veci, keď vec i správne právne posúdil, s poukazom na ustanovenie 387 ods. 2 Civilného sporového poriadku odvolací súd odkazuje na správne a presvedčivé odôvodnenie písomného vyhotovenia preskúmaného rozsudku v časti, ktorou žalobu vo zvyšku zamietol. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od týchto záverov súdu prvej inštancie odchyliť, a preto nemôže dať za pravdu odvolateľovi. Na zdôraznenie správnosti záverov súdu prvej inštancie sa potom žiada dodať už len nasledovné:

11. V prejednávanej veci súd prvej inštancie s odkazom na ustanovenie § 297 písm. b) Civilného sporového poriadku, že ide o otázku jednoduchého právneho posúdenia, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1.000 eur, mimo pojednávania nevykonal dokazovanie listinnými dôkazmi; a ustálil skutkový stav uvedený v odseku 8. - 21. svojho rozhodnutia.

12. V tomto prípade bolo pre rozhodnutie odvolacieho súdu významné predovšetkým vyriešiť si najskôr tú procesnoprávnu otázku, či súd prvej inštancie mohol podľa ustanovenia § 297 písm. b) Civilného sporového poriadku vo veci samej rozhodnúť bez nariadenia pojednávania za situácie, keď dospel k záveru o nedôvodnosti uplatnenej zmluvnej pokuty pre neprijateľné zmluvné dojednanie.

13. Podľa § 297 písm. b) Civilného sporového poriadku súd na prejednanie sporu nariadi pojednanie. Pojednanie nie je potrebné nariadiť, ak ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1.000 eur.

14. Z ustanovenia § 297 písm. b) Civilného sporového poriadku teda vyplýva, že súd prvej inštancie môže vec samú prejednať a rozhodnúť o nej bez nariadenia pojednávania okrem toho, že ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci i v prípade, že hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1.000 eur (daný prípad) a ak skutkové tvrdenia strán nie sú sporné.

15. Podľa názoru odvolacieho súdu na otázku uplatnenej zmluvnej pokuty, ktorá je predmetom posúdenia odvolacím súdom, nebolo potrebné v konaní pred prvoinštančným súdom nariadiť pojednanie, nakoľko nebolo potrebné dokazovanie a nebolo nevyhnutné ústne pred súdom prejednať argumenty strán týkajúce sa právneho posúdenia. K namietanému porušeniu § 297 písm. b) Civilného sporového poriadku nedošlo.

16. V konaní nebolo sporným, že zmluvný vzťah založený predmetnými dvoma zmluvami o poskytovaní verejných služieb zo dňa 03.08.2017 a ich dodatkami zo dňa 03.08.2017 je v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka vzťahom spotrebiteľským, v ktorom žalobca vystupoval ako dodávateľ a žalovaná ako spotrebiteľ. V dôsledku toho bolo na daný vzťah nevyhnutné aplikovať všetky ustanovenia týkajúce sa ochrany spotrebiteľa v znení účinnom v čase uzavretia predmetnej zmluvy.

17. Z obsahu zmlúv uzavretých medzi účastníkmi a dodatkov vyplýva, že ich text bol dopredu pripravený dodávateľom pre neurčitý počet budúcich spotrebiteľov, zmluva bola pripravená vopred v podobe predbežne formulovanej tzv. typovej, resp. štandardnej zmluvy, pričom do zmluvy a jej dodatkov sa dopisovali iba údaje individualizujúce spotrebiteľa, ním vybraný mobilný telefón, účastnícky program a služby. Žalovaná ako spotrebiteľ mala síce zrejme možnosť oboznámiť sa s dojednanými zmluvnými ustanoveniami pred podpisom zmluvy, ale nesporne nemohla ovplyvniť ich obsah. Zmluvné dojednania obsiahnuté v uvedenej zmluve a jej dodatku preto s poukazom na cit. ust. § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka i čl. 3 bod 2 Smernice 93/13/EHS, nemožno považovať za individuálne dojednané. Je nesporné, že žalovaná ako spotrebiteľ nemala žiadnu reálnu možnosť ovplyvniť obsah vopred dodávateľom navrhnutých a v predloženej zmluve fixne formulovaných dojednaní o zmluvnej pokute. Mohla iba zmluvu ako celok odmietnuť alebo ju prijať a podrobiť sa teda tak i dodávateľom nanútenému dojednaniu o zmluvnej pokute.

18. Samotná skutočnosť, že žalovaná ako spotrebiteľ mala možnosť vybrať si z viacerých žalobcom ako dodávateľom ponúkaných mobilných telefónov lacnejší, iný program, iný mesačný paušál, kredity, či služby, v dôsledku čoho by zmluvná pokuta mohla byť nižšia, rozhodne nemôže znamenať možnosť spotrebiteľa ovplyvniť obsah zmluvných podmienok. Podstatným totiž je, že v danej uzavretej spotrebiteľskej zmluve predmetná zmluvná podmienka o zmluvnej pokute bola navrhnutá vopred dodávateľom a i keď spotrebiteľ mal možnosť oboznámiť sa s ňou pred podpisom zmluvy, nemohol a nebol schopný ovplyvniť podstatu tejto podmienky, resp. jej obsah a dosiahnuť dojednanie nižšej zmluvnej pokuty, príp. aby zmluvná pokuta bola dojednaná za iných podmienok, príp. aby nebola dojednaná vôbec. Na tomto závere nič nemení tá skutočnosť, že spotrebiteľ mal možnosť voľby rôznych koncových zariadení, či podmienok poskytovania služby, pri ktorých by bola zmluvná pokuta nižšia.

19. S poukazom na vyššie uvedené, odvolací súd zhodne s prvoinštančným je názoru, že predmetné zmluvné podmienky v podobe dojednaní o zmluvnej pokute rozhodne neboli individuálne dojednané a preto táto odvolacia námietka žalobcu neobstojí. Dôkazné bremeno preukázať, že dojednanie o zmluvnej pokute bolo individuálne dohodnuté pritom v zmysle cit. § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka (i čl. 3 bod 2 cit. Smernice 93/13/EHS), bolo na žalobcovi ako dodávateľovi. Žalobca ale v konaní individuálne dojednanie zmluvnej pokuty nepreukázal. S poukazom na vyššie uvedené, odvolací súd uzatvára, že predmetné zmluvné podmienky v rozsahu dojednaní o zmluvnej pokute rozhodne neboli individuálne dojednané, preto podliehajú súdnej kontrole s poukazom na § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

20. Odvolateľ namietal aj záver prvoinštančného súdu, keď vyhodnotil dohodnutú zmluvnú pokutu ako neprijateľnú zmluvnú podmienku, nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty zohľadňuje časový aspekt porušenia povinností.

21. V tejto súvislosti odvolací súd v celom rozsahu odkazuje na odôvodnenie preskúmaného rozsudku, najmä na ods. 35, s ktorým, ako uviedol vyššie, sa v plnom rozsahu stotožňuje. Ako na to správne poukázal prvoinštančný súd, v prípade uvedených dojednaní vzniká nárok na zmluvnú pokutu aj v prípade minimálneho omeškania s minimálnou sumou na počiatku zmluvného vzťahu. V dôsledku toho predmetné dojednanie o zmluvnej pokute primeraným spôsobom nezohľadňuje hodnotu a význam zabezpečovanej povinnosti, nie je závislé od rozsahu a intenzity porušenia povinnosti spotrebiteľa obsiahnutých v článku 2 predmetného dodatku. Takto paušálne určená zmluvná pokuta nezohľadňujúca hodnotu a význam zabezpečovanej povinnosti ani rozsah a intenzitu porušenia povinnosti spotrebiteľom, ktorá závisí len od objektívnej právnej skutočnosti - plynutia času, predstavuje pre dodávateľa neprimerané zvýhodňovanie na úkor spotrebiteľa, spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a to bez ohľadu na benefity získané spotrebiteľom, čím je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Odvolací súd dodáva, že povinnosť spotrebiteľa uhradiť zmluvnú pokutu vo výške rozdielu medzi maloobchodnou cenou a zľavnenou cenou zariadenia v zmysle písm. a) ods. 2.5 predmetného dodatku k zmluve, a to aj opakovane, iba v dôsledku porušenia povinnosti včas a riadne uhradiť platby dodávateľovi - žalobcovi, bez toho, aby tým došlo k ukončeniu zmluvného vzťahu pred uplynutím doby viazanosti, keď povinnosti spotrebiteľa naďalej plniť záväzky zo zmluvy trvajú, nemôže byť primeraná, v dôsledku čoho spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa tým, že od spotrebiteľa vyžaduje zaplatenie neprimerane vysokej sumy ako sankcie.

22. K odvolacej argumentácii žalobcu sa žiada dodať, že vo veci sp. zn. 2Cdo/172/2007 NS SR riešil odlišnú otázku primeranosti zmluvnej pokuty vo výške 1% za každý deň omeškania s vrátením pôžičky, ktorej konečná výška bola plne závislá na dobe (počte dní) po ktorú žalovaný nesplnil svoju zmluvnú povinnosť, čo je bez významu pre daný prípad.

23. S poukazom na vyššie uvedené potom odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu výroku II., ktorým bola žaloba vo zvyšku (v zmluvnej pokute s jej príslušenstvom) zamietnutá a v závislom vecne správnom a osobitne odvolaním nenapadnutom výroku III. o náhrade trov prvoinštančného konania, ako v predmetných výrokoch vecne správny, s použitím ust. § 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku potvrdil.

24. V odvolacom konaní fakticky plne úspešnej žalovanej vznikol zásadne nárok na náhradu trov odvolacieho konania (v zmysle § 255 ods. 1, § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku v spojení s ust. §

396 ods. 1 Civilného sporového poriadku), o ktorom v zmysle § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku v spojení s § 396 ods. 1 Civilného sporového poriadku musí aj bez návrhu rozhodnúť odvolací súd, keďže týmto rozhodnutím sa predmetné konanie končí. O výške náhrady trov konania v takom prípade v zmysle § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

25. Z obsahu spisu vyplýva, že v danom prípade bola žalovaná v odvolacom konaní pasívna, nevykonala žiaden procesný úkon, náhradu trov konania si neuplatnila, ani nevyčíslila a podľa obsahu spisu jej ani žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli.

26. Občianskoprávne kolégium NS SR v uznesení č. 15 z 09.10.2018 prijalo právnu vetu podľa ktorej, ak podľa obsahu spisu strane v konaní žiadne trovy nevznikli, je v súlade s čl. 17 základných princípov Civilného sporového poriadku, zakotvujúcim procesnú ekonomiu, rozhodnúť priamo tak, že sa jej náhrada trov konania nepriznáva.

27. Odvolací súd potom hoci úspešnej žalovanej náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

28. Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie,

lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).